

DARIUS PAUŠA

Jeį rasi kelį...

Panevėžys
2005

UDK 888.2-1P
Pa408

Kiekviena ir kiekvieno kūryba – verta dėmesio, paskatinimo tobulėti, atsiskleisti. Sėkmės autoriui – įdomu.

*Darius Simėnas,
žurnalistas, krintęs anglų kalbos
ir literatūros studijas VU*

Noriu turėti šią knygą savo bibliotekoje.

*Jolanta Miciūnaitė
Teatro „Menas“ aktorė
Ačiū*

Tai savitas savito žmogaus požiūris į gyvenimą. Autorius kelia klausimus sau ir pats bando į juos atsakyti. Savo eilėse jis atvirai ir sąžiningai kalba su savimi ir skaitytoju. Ši savotiška išpažintis, ieškant kelio kelyje, pasirinkus poezijos kūrimo kelią, manau suras savo skaitytojų ratą. Sėkmės autoriui.

*Su pagarba
Elona Karoblytė
Teatro „Menas“ aktorė*

Gal autoriaus žodžių poezijos dar laukia ilgas pažinimo kelias, bet jo minčių poezija, kančios poezija yra tiksli ir pataiko tiesiai į skaitytojo širdį, atskleisdama šio pasaulio dvilypumą.

*Nuoširdžiai ir su viltimi
J. Miltonio dramos teatro aktorius
Valerijus Jevsejevas*

© Darius Pauša

*Rėmėjas
Bendrija „Šviesos spindulys“*

ISBN 9955-694-01-7

*Nesakau, kad noriu būti kitoks..., bet
aš esu. Kad galėtume eiti, reikalingas kelias.
Savas jis kiekvienam iš mūsų...*

*Kas parašyta nebūtinai bus artima
kiekvienam. Čia – tam tikro mano gyvenimo
etapo mintys, jausmai, susiję su išgyvenimais,
pamąstymai... Tai – kančios kūryba...*

*Dėkoju likimo draugams, sutei-
kusiems pasitikėjimo, bendrijai „Šviesos spin-
dulys“, artimiesiems ir visiems padėjusiems
išleisti šią knygelę.*

Autorius

Kelias

...vingiavo tai pakildamas, tai nusileisdamas... Juo ėjo žmonės, nešdamiesi tai kas telpa žodyje „gyvenimas“. Kelias vedė ir Tave...

* * *

Žmogus siekia laimės...

* * *

Nepakeliui

Nepakeliui... prie ko širdis nelinksta,

Nepakeliui... kas varžo dvasios jūrą,

Nepakeliui... kas sekina (seklina) kūrybą,

Nepakeliui... kas atima tikėjimą...

* * *

...galimybės nevienodos ir
mąstymas netapatus...

* * *

Sukurti reikia kiek gebi..., gal bus netobula?
Per darbą grįžta dvasios jėgos,
Per meilę sunkiasi gerumas,
Per pareigą – valia ir atidumas...

1998 – 1999 m.

* * *

* * *

Man reikalinga viltis ir šviesa...

* * *

Viltis ir šviesa

Iš tamsos per rūko liūną,
Iš kančios per skausmo jūrą,
Iš tuštumos per laiko erdvę,
Iškyla, iškyla viltis.

Kas ta viltis? –
Ar tikėjimo upė?
Ar gebėjimo pradžia?
Ar norų kalnas?

Tai šviesa, kuri šildo,
Tai šviesa, kuri gerina,
Tai šviesa, kuri myli,
Tai šviesa, kuri spindi.

Ar viltis iš šviesos?
Ar šviesa iš vilties?
Juk viltis – šviesoje,
O šviesa – viltyje.

1999 m.

* * *

* * *

Jei būti, tai būti tokiu koks esi,
Į nebūtį veda tik netikrumas,
Į būtį – tikslai ir kilnumas.
Iš kur tas mūsų žmoniškumas?

* * *

Kas aš esu? – kas pamatys, kas pasakys?

* * *

Apie būti

Ne menininkas aš,
Ir ne poetas,
Ne dainininkas,
Ir ne šauklys.
Kur slepias mano laimė užkerėta?
Kas pamatys, kas pasakys?

Paskendęs taip giliai vienatvės jūroj,
Savais darbais savęs palaimint negaliu,
O tyloje pradingsta ir viltis žadėta,
Paklysta mintys tyloje.

Darbe, šeimoj aš džiaugsmo nerandu,
Kūrybai dar per seklios mintys,
Daugiau gyventi šitaip negaliu,
Ieškoti noris to, ko nerandu.

Be paklydimų, nerimo, kančių,
Apsieit nė vienas mes negalim,
Ateis tikėjimas siekiu,
Tik ar sulaukti jo galėsiu.

1999 m.

* * *

* * *

Saitai nutrūkę, bet...

* * *

Sukaktis

Nėra nei puokščių, nei žiedų,
Ir palinkėjimų, gražių kalbų,
Yra tik metai pragyventi,
Kurie nebuvo be klaidų.

Lyg saulė tapo visa tai toli,
Likimo pirštas – toks negailestingas,
Palikęs tokį vienišumą,
Kankinantį ir ilgesingą.

O laikas bėgs, vis bėgs greičiau,
Bet jo galia žaizdų negydo,
Ir lieka mums dalia sava,
Paženklinta savųjų galimybių.

2000 m.

* * *

* * *

Vienatvė – tai nepriklausomybė, bet
kartais jos būna per daug...

* * *

Vienuma

Ji – tokia kankinanti, negailestinga,
Ji – beribė ir belaikė,
Lyg šešėlis – ji, mane vis lanko,
Ir palikti niekad nesiruošia.

Kas ją išprašyti gali? –
Tik ne liūdesys ir ilgesys,
Žmonės tau neabejingi,
Tik mylėti juos mokėk.

Vienuma – pati šalčiausia,
Meile, ledą jos tirpdyk,
Vienuma – pati sunkiausia,
Eik, išeik, nepasilik.

2000 m.

* * *

Žmogus yra tiek reikalingas, kiek gali būti
naudingas...

* * *

* * *

Aš visiškai nebegaliu bendrauti...

* * *

Kaip aš norėčiau bendrauti

Pamatęs pažistamus veidus pradžiungu,
Bet jų prakalbinti nedrįstu,
Ką pasakyti, kaip pasakyti? – suabejoju,
Nes visą laik(a) kažką galvoju.

Galvoju apie stepių vilko dalį,
Kuri man visą laik(a) nurodo kelią,
Keliauti į pragaištingą vienišumą,
Kuris pražudo vertybes ir orumą.

Užburtas ratas sukasi kasdien,
Ištrūkt iš jo sunku be galo,
Ir lieka man našta savy,
Gramzdinanti į pražūtingą dalį.

2000 m.

* * *

Žmogus pats apsprendžia savo
santykį su kitu žmogumi, aplinka, visuomene...

* * *

* * *

Išeinu

Išeinu..., nors dar ne laikas,
Bet kitaip aš negaliu,
Išeinu, kodėl neklauski,
Kito kelio neturiu.

Jau praėjo šitiek laiko,
Kai tai daryti ketinu.
Išeinu tolių toliausiai,
Kad sugrįžti nereikėtų.

Lanko vis mane dvejonės –
Juk ir ten tik nežinia,
Bet, deja, sapnai malonūs
Nebelanko jau manęs.

Išeinu, kodėl neklauski,
Kito kelio neturiu,
Išeinu tolių toliausiai,
Pasilikit, sudievu.

2000 m.

* * *

Aš vis toks pat, be galo, ištikimas,
Liūdnumui, kančiai ir klaidoms...

* * *

* * *

Priklausomybė nuo kito žmogaus
nesuteikia laimės, bet...

* * *

Nenusigrėžk

Nenusigrėžk nuo manęs, o mieloji,
Juk tik tu paskutinė viltis,
Dar pakilti į naują rytojų,
Kad dar kart suspindėtų akys.

Nepaliki manęs vienui vieno,
Nes ir taip man vienam – per sunku,
Ką daryti, jei tokį likimą
Man paliko motulė lemtis.

Aš – ne medis belapis, nudžiuvęs,
Manyje vis dar plaka širdis,
Ir jausmai dar visai nenušiurę,
Jie tikri, nesikeičiantys vis.

Mano meile, – nebūk abejinga,
Aš sulaukti galėsiu, žinau,
Mano meile, – nebūk sopulinga,
Juk kitoku aš likt nebijau.

2001 m.

* * *

* * *

Žodžiai atsiranda ir netekus...

* * *

Netektis

(Jei rasi kelią...)

Jei rasi kelią,
Eik tolyn...,
Nors jau nėra švelnių plaukų, tyrų akių,
Nors nebėra jau šilto jausmo.

Tas netekimo jausmas – jau ne toks sunkus,
Kaip kažkada, kai širdys buvo jaunos,
Kaip kažkada, kai patirties dar buvo per mažai,
Ir nerimą iškęsti buvo per sunku.

Kol dar gyvi ir netekties turbūt nėra,
Išeina žmonės, palikę žemės kelią,
Tik tai neleis mums būti iš tiesų,
Ir teikti žavią meilės galią.

2003-01-09

* * *

Norėtusi, kad geri laikotarpiai
truktų kuo ilgiau...

* * *

* * *

Ne viskas būna taip kaip norime, tad...

* * *

Nepasirinksi

Nepasirinksi kelio sau,
Žmogaus nepasirinksi,
Jausmų gausybės sumaišty
Tu vienišas paliksi.

Kas tai – likimas, prakeiksmas, liga?
Ar pačio abejonės:
Kokia yra pasaulyje tiesa,
Ar vertas tu kelionės?

Dar liesis posmai iš širdies,
Lemtingąją minutę,
Tik mes jau būsime kiti –
Perbridę metų upę.

2004-08-18

* * *

Vėl kančios tos – per daug
Ir vilties – per mažai.
Kaip pasielgt, ką pasirinkt? –
Taip ir lieku ieškojime...

* * *

* * *

Nemalonu, negerai, bet...

* * *

Nesakau

Aš nesakau, kad man yra sunku,
Sunkčių minčių valdyt aš negaliu,
(Ir nieko prieky neturiu),
Keliu einu ir suklumpu,
O pasikelti negaliu.

Aš nesakau – ne visad noriu būti vienas,
Ir kaip pakeisti tai galėčiau,
Bet ir būry žmonių – ne vienas,
Labai dažnai pasiklystu.

Aš nesakau, kad akmeniui sustingsta veidas,
Suvirpa kūnas lyg styga,
Matyti tai – ne daug kas pratęs,
Ir taip aš pasakau ko nesakau.

2004-12-09

* * *

Daug kas priklauso nuo žinojimo...,
nors neteisingas supratimas kartais yra žalingas...

* * *

* * *

Žmogus ilgai negali būti vienas...

* * *

Aš – ne vienas

Aš toks vienas, visiškai vienas
Vėl naują dieną sutinku,
Aš toks vienas kasdieną
Į savą kelią išeinu.

Einu lėtai kaip stepių vilkas,
Pakeisti žingsnio negaliu,
Ir kartais mano vilko kelias
Susikerta su kito vilko takeliu.

Mes pasižiūrim viens į kitą,
Suprantame be žodžių vienas kitą,
Nors sąlyginai esame vieni,
Bet štai mes du – bėdoj bendri.

2005-02-17

* * *

Vertinimai (vertybės) perkainojami
priklausomai nuo aplinkybių...

* * *

* * *

Žmogaus patirtis yra savita...

* * *

Patirtis

Ji neslėgė pečių,
Ir nešt jos nereikėjo,
Skirtinga buvo nei kitų (žmonių),
Bet eiti man padėjo...

2005-10-05

* * *

... kaip ir gyvenimas...

* * *

Pergyvensiu (iškentėsiu)

Aš pergyvensiu tai kas lemta,
Nors kartais būna nesmagu,
Likimas davė nešti tokią lemtį,
Ir tai – nė kiek nepravartu.

Rašiau anksčiau – ateinam pažinimui,
Ir meilės tikimės dažnai,
Tik kartais tenka pasidžiaugt svajų žaidimais,
Kurie taip pat malonūs kaip kadais.

2005-06-08

* * *

...ne viskas yra juoda, bet ne viskas – balta...

* * *

* * *

Trūksta, nežinau, nebereikia...

* * *

Man kartais trūksta moters kūno,
Švelnių jausmų, aistros – glamonių virpesy,
Ir to artumo, intymumo,
Meiliųjų žodžių apsupty...

2005-06-12

* * *

Aš nežinau kur mano kelias ves,
Ar bus tai kalnas, ar – bedugnė,
Ar eisiu vienas, ar lydės mane,
Tavų akių gera (švelni) šviesa...

2005-07

* * *

Jau nebereikia posmų, ne,
Užtenka jau kalbėti,
Kol dar galiu, nors ir sapne,
Savim pasitikėti...
(Vietą savąją turėti)

2005-08-07

* * *

* * *

Nenumatysi

Ar numatyti tu gali,
Kur veda tave kelias,
Kai kiekviena nauja diena
Parodo savo valią?

Pasirinkimo didelio tu neturi,
Dažnai būni kur dienos vienos,
Išpildai savo siekius (norus) dalimi –
Tik tokios tavo galios.

Nuleisti rankų tu tik nemanyk,
Kažkam esi dar mielas,
Geriau pasižvalgyk, apsidairyk –
Tau šypsosi ne vienas.

2005-09-06

* * *

Kiek liko žingsnių man dar iki kelio pabaigos,
Ar daug dar bus šviesių minučių?
Priimsiu viską – kol širdis dar plaks,
Ir mokysiuos mylėti...

2005-09-07

* * *

Įkvėptas moters aš rašiau eiles,
Dėl to dėgiauosi ir dėkoju,
Kas bus, te bus lig pabaigos,
Kad tik turėt rytojų...

2005-09-10

* * *

Turinys

Kelias	4
Nepakeliui	5
Viltis ir šviesa	6
Apie būti	7
Sukaktis	8
Vienuma	9
Kaip aš norėčiau bendrauti	10
Išeinu	11
Nenusigrežk	12
Netektis (Jei rasi kelią...)	13
Nepasirinksi	14
Nesakau	15
Aš – ne vienas	16
Patirtis	17
Pergyvensiu	17
Trūksta, nežinau, nebereikia... ..	18
Nenumatysi	19

SL 216. 2005 12 01. Užsakymo Nr. 4053.

Apimtis 20 psl. Tiražas 150. Išleido, maketavo ir spausdino
UAB "Panevėžio spaustuvė", Beržų g. 52, LT 36147 Panevėžys.